

997.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 20 listopada 1922 r.

w przedmiocie zmiany niektórych przepisów, normujących postępowanie sądowe cywilne na Ziemi Wileńskiej.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26 poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Punkt pierwszy art. 14 rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 15 maja 1919 r. w przedmiocie prawa cywilnego i postępowania cywilnego na obszarach wschodnich (Dz. Urzęd. Z. C. Z. W. № 4 poz. 23) uzupełnia się przez włączenie do przepisów posiadających moc obowiązującą: punktów a) i d) art. 2 ust. 1 przepisów przechodnich do ustawy postępowania cywilnego z dnia 18 lipca 1917 r. (Dz. Urzęd. Dep. Sprawiedl. r. 1917 № 1 poz. 5) w brzmieniu, nadanem im przez ustawę z 23 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 86 poz. 771) oraz art. 5, 7, 12, 15, 17 i punktu f) art. 27 tychże przepisów.

§ 2. W punkcie 1 art. 2 rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 15 maja 1919 r. (Dz. Urzęd. Z. C. Z. W. 1919 r. № 4 poz. 23) w brzmieniu, nadanem mu przez § 8 dekretu № 40 Naczelnego Dowódcy Litwy Środkowej z dnia 15 grudnia 1920 r. w przedmiocie wymiaru sprawiedliwości (D. U. T. K. R. № 10) skreśla się w wierszu 3 wyrazy „ruchomy i”, w wierszach zaś 9 i 10 wyrazy „ponad powyższą sumę” zastępuje się wyrazami „ponad sumę 100.000 mk. pol.”.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, powierza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

998.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 20 listopada 1922 r.

w przedmiocie zmiany niektórych przepisów, normujących postępowanie sądowe cywilne na Ziemiach Wschodnich.

Na mocy art. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawno-politycznego na ziemiach, przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r. (D. U. R. P. № 16, poz. 93), zarządza się co następuje:

§ 1. Punkt 1 art. 14 rozporządzenia Komisarza Gen. Ziem Wschodnich z dnia 15 maja 1919 r.

w przedmiocie prawa cywilnego i postępowania cywilnego na obszarach wschodnich (Dz. Urzęd. Z. C. Z. W. № 4, poz. 23) uzupełnia się przez włączenie do przepisów posiadających moc obowiązującą: punktów a) i d) art. 2 ust. 1 przepisów przechodnich do ustawy postępowania cywilnego z dnia 18 lipca 1917 r. (Dz. Urzęd. Dep. Sprawiedl. r. 1917 № 1, poz. 5) w brzmieniu, nadanem im przez ustawę z dnia 23 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 86, poz. 771).

§ 2. W punkcie 1 art. 2 rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 15 maja 1919 r. (Dz. Urzęd. Z. C. Z. W. № 4, poz. 23) w brzmieniu, nadanem mu przez § 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 listopada 1920 r. (Dz. Urzęd. Z. Ter. Przyfrontowych i Etapow. № 3, poz. 20), skreśla się w wierszach 3 i 4 wyrazy „ruchomy i”, w wierszach zaś 10 i 11 wyrazy „ponad powyższą sumę” zastępuje się wyrazami „ponad sumę 100.000 mk. pol.”.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, powierza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

999.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 20 listopada 1922 r.

w przedmiocie ochrony własności przemysłowej na Ziemi Wileńskiej.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego, brasławskiego, dziśnieńskiego, duniłowiczowskiego i wilejskiego rozciąga się moc obowiązującą dekretu tymczasowego o urzędzie patentowym z dnia 13 grudnia 1918 r. (Dz. P. P. P. № 21, poz. 66), ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 r. w przedmiocie zmian w dekreście Naczelnika Państwa z dnia 13 grudnia 1918 r. o urzędzie patentowym (Dz. U. R. P. № 67, poz. 410), dekretów o patentach na wynalazki, o ochronie wzorów rysunkowych i modeli i o ochronie znaków towarowych z dnia 4 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 13, poz. 137, 138 i 139).

§ 2. Prawa własności przemysłowej, powstałe na zasadzie dekretu № 323 Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej z dnia 27 sierpnia 1921 r. w przedmiocie powołania przy departamencie przemysłu, handlu i odbudowy komitetu do spraw technicznych (Dz. Urz. Tym. Kom. Rząd. № 30/40) zostają uznane i zachowują moc przez czas, przewidziany w rosyjskiej ustawie o przemyśle fabrycznym i rzemieślniczym (tom XI cz. 2 wyd. z 1913 r.), pod

warunkiem zadośćuczynienia przepisom co do opłat, ustalonym przez b. władze Litwy Środkowej.

§ 3. Ze zgłoszeń patentów na wynalazki, wzorów rysunkowych i modeli oraz znaków towarowych, dokonanych prawidłowo w byłym Komitecie do spraw technicznych, przy departamencie przemysłu, handlu i odbudowy Litwy Środkowej w Wilnie, będzie przyznane przy zgłoszeniu w urzędzie patentowym prawo pierwszeństwa, o ile odnośne zgłoszenie w urzędzie patentowym w Warszawie i odpowiedni wniosek nastąpi w ciągu miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Wskutek tego zgłoszenie, złożone w urzędzie patentowym w Warszawie przed upływem wymienionego miesiąca, nie będzie mogło być unieważnione przez fakty dokonane w międzyczasie, a mianowicie przez inne zgłoszenie, przez opublikowanie wynalazku lub jego wykonanie, przez wystawienie na sprzedaż egzemplarzy rysunku lub modeli, przez użycie znaku.

§ 4. Wszelkie czynności, do których w myśl art. 2, p. 1, 2 i 3 oraz art. 4 dekretu № 323 Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej z dnia 27 sierpnia 1921 r. powołany był komitet do spraw technicznych przy departamencie przemysłu, handlu i odbudowy Litwy Środkowej, przekazuje się odnośnie praw wymienionych w § 2 tego rozporządzenia urzędowi patentowemu.

§ 5. Uchyła się wszystkie przepisy normujące przedmioty, objęte dekretemi względnie ustawą, wymienionymi w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia niniejszego powierza się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger

1000.

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 29 listopada 1922 r.

w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Podwyższa się opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne według załączonej taryfy (załącznik).

§ 2. Nowe opłaty pocztowe dla obrotu wewnętrznego i dla obrotu zagranicznego (§ 1) obowiązują począwszy od 15 grudnia 1922 r.

Korespondencji nadanej przed tym dniem a nadeszłej do urzędów oddawczych po 15 grudnia 1922 r. nie należy obciążać dopłatą.

Opłaty wymienione pod pozycją 12, 13 i 14 specjalnych należności pocztowych b. dzielnicy pruskiej obowiązują dopiero od 1 stycznia 1923 r.

§ 3. Podwyższa się granicę podanej wartości przy listach i paczkach do 300.000 mk.

§ 4. Dopuszcza się przekazy pocztowe do kwoty 300.000 mk. jak również obciążenie przesyłki listowej, paczki lub listu wartościowego, pobraniem do kwoty 300.000 mk.

§ 5. Wprowadza się należność za przyjęcie listów poleconych, listów z podaną wartością, przekazów pocztowych, przekazów P. K. O., paczek i telegramów przez listonoszów wiejskich.

§ 6. W związku z podwyższeniem kwot przekazowych i granicy podanej wartości ustanawia się 3 stopnie należności za doręczanie listów wartościowych, przekazów pocztowych i przekazów P. K. O.

§ 7. Znosi się czasowo przyjmowanie paczek przez organ doręczający paczki b. dzielnicy pruskiej; nie dotyczy to jednak listonoszów wiejskich.

§ 8. Wprowadza się w b. dzielnicy pruskiej należność manipulacyjną przy zamawianiu czasopism w drodze pocztowej.

§ 9. Ekwiwalent franka złotego dla opłat za przesyłki listowe zagraniczne wynosi 1 fr. zł. = 400 mk. najwyższa zaś kwota odszkodowania za poleczone przesyłki listowe do zagranicy: 20.000 mk.

§ 10. Za każdy międzynarodowy kupon na odpowiedź (Coupon-réponse international) należy wydawać znaczki pocztowe ogólnej wartości:

- a) za kupon nowy wartości 50 centymów—200 mk.
- b) „ „ dawny „ 25 „ 100 „

§ 11. Nowe opłaty telegraficzne dla obrotu wewnętrznego obowiązują od 15 grudnia 1922 roku z wyjątkiem opłat kwartalnych, wymienionych pod pozycją 15 i 16 taryfy telegraficznej, które obowiązują dopiero od 1 stycznia 1923 r.

Z powodu podwyższenia wewnętrznej taryfy telegraficznej podwyższa się opłatę za telegramy do Rumunii i Węgier. Opłata od wyrazu telegramu zwykłego do Rumunii równa się podwójnej opłacie wewnętrznej; do Węgier zaś pojedynczej opłacie wewnętrznej więcej 7 (siedm) centymów obliczonych na marki polskie według każdorazowo obowiązującego ekwiwalentu franka zł. do marki polskiej.

§ 12. Nowe opłaty telefoniczne obowiązują od 15 grudnia 1922 r. z wyjątkiem opłat abonamentowych, które obowiązują od 1 stycznia 1923 r. według załączonej taryfy z następującymi wyjątkami:

- a) do sieci miejscowych w Warszawie, Łodzi, Lublinie, Białymstoku, Zagłębiu borysławskim i dąbrowskim, które z dniem 1 lipca 1922 r. przeszły na własność polskiej spółki akcyjnej telefonów, mają zastosowanie tylko postanowienia taryfy odnoszące się do rozmów mie-